

Dansk Kirkemusiker Forening

ÅRSSKRIFT 2022

Er du også træt af prisstigninger?

Spar penge på alt det du alligevel køber

 Bliv medlem

 Brug kortet

 Optjen bonus

Som medlem får du:

- **Bonus på alt** – også det på tilbud og udsalg
- **Første års medlemskab til 0,- kr.**, herefter 132,- kr. om året
- **Ét kort** til at handle i 4.000 butikker og webshops
- **Bonus fra første krone** – intet minimumskøb
- **Ikke bare point** – rigtige penge – ingen udløbsdato

Bliv medlem
på fbf.dk

Medlemmer i Forbrugsforeningen kan optjene bonus over 4.000 steder. Her er et lille udvalg:

Formanden har ordet

Kære kirkemusiker

Velkommen til Dansk Kirkemusiker Forenings årsskrift 2022. Det har i sandhed været et begivenhedsrigt år for vores gamle forening. Forandringer på flere fronter er gennemgået, som jeg tror og håber er til foreningens bedste.

Efter to skygge-år i pandemiens tegn er vi tilbage i en noget nær normalisering af vores arbejdsliv. Mange erfaringer er blevet draget på baggrund af den undtagelses-tilstand, vi har været underlagt. Det har bl.a. belyst Folkekirkens manglende fokus på at inddrage alle ansatte, såvel præster som kirkefunktionærer, i løsningen af akut opståede problemer. Men det er der nu rådet bod på. Pr. 1.januar 2023 bliver der etableret et kriseberedskab med dertil hørende beredskabsplan. I arbejdsgruppen har kirkefunktionærerne været repræsenteret af formand for DOKS Karin Schmidt Andersen.

Der har været stort fokus på det psykiske arbejdsmiljø i Folkekirken det seneste år. Det kan diskuteres, om hvorvidt pressens dækning af problemet har været konstruktiv for processen henimod en forbedring. Men god er den bevågenhed, der er blevet skabt inde og uden for Folkekirkens rammer. Der er blevet taget initiativ til en ny omfattende arbejdsmiljøundersøgelse i folkekirkeligt regi, som denne gang også kommer til at omfatte deltidsansatte for derved at skabe et mere retvisende billede af de udfordringer, der måtte være.

Ud af ovenstående er også opstået en revitaliseret debat af den tostrengede ledelsesstruktur i Folkekirken. Herunder også en diskussion om hvem, der bør være leder i de enkelte sogne. Jeg deler den opfattelse med mange, at udnævnelsen af præster som daglige ledere ikke er uproblematisk, eftersom vi ikke højere oppe i ledelseslaget svarer samme sted. Vi må se, hvilken velvilje der vil være hos en kommende kirkeminister til at se på den udfordring.

Vi har gennemgået en del forandringer i Dansk Kirkemusiker Forening. Andetsteds i Årsskriftet omtaler jeg foreningens transition fra interessefællesskab til forhandlingsberettiget faglig organisation. Du vil også kunne læse om de nye bestyrelsesmedlemmer med deres egne ord indeholdende motivationen for at gå ind i bestyrelsesarbejdet. Jeg må gentage mig selv og glæde mig over, at vi har fået en bestyrelse, som på konstruktiv vis kommer til at udvikle foreningen i en positiv retning og derved fremtidssikre foreningens berettigelse og overlevelse.

Vi har også fået en aldeles værdig arvtager for vores mangeårige højt skattede sekretariatsleder Jan Thor Callesen. Efter at ansættelsesudvalget havde forholdt sig til 200 ansøgninger og afholdt samtaler med lidt over en håndfuld mulige kandidater, faldt valget entydigt på Rie Lykke Aagaard. Jeg har tidligere beskrevet Ries meritter, som vi alle nu får glæde af. Al begyndelse er svær. Det er dog mit indtryk, at Rie er ved at finde melodierne, der passer til vores mangfoldige skare af kreative sjæle.

Til sidst vil jeg igen erindre om vigtigheden af input og konstruktiv kritik, som måtte være relevant for foreningen, dens sekretariat og bestyrelse. Vi har brug for den sparring med medlemmerne for at kunne betjene jer bedst muligt. Hermed en invitation til åben dialog om hvilke fagpolitiske retninger, vi skal stikke ud de kommende år.

David Danholt

Tak til alle

”Skiftedag” – sådan er titlen på tredje afsnit af Tv-serien Matador, der trods sine efterhånden mange år på bagen stadig er populær - hjemme hos mig i alt fald. Alle mine fire børn har siddet klistret til skærmen for at opleve dramaerne der udspiller sig mellem personer, samfundsklasser og – til sidst – mellem ideologi og nationer. Skiftedag har det også været i Dansk Kirkemusiker Forenings sekretariat, hvor Jan Thor Callesen pr. 1. august overlod rorpinden til mig, efter at havde bestridt posten i knap 20 år.

Skiftedag var det også hos mig. Jeg indrømmer, at jeg ikke havde set mig selv tilbage i mit gamle fag og arbejdsliv som jurist, et fag jeg forlod til fordel for en læreruddannelse i 2013 – med musik og kristendomskundskab som linjefag selvfølgelig. På daværende tidspunkt havde jeg beskæftiget mig med personale- og arbejdsmarkedsforhold i næsten 10 år, både i faglige organisationer og i en HR-funktion. I mit lærerliv arbejdede jeg først som efterskolelærer, og senere som erhvervsskolelærer. Her troede jeg, at jeg skulle blive for altid, men i foråret 2022 så jeg stillingsopslaget fra Dansk Kirkemusiker Forening, og vidste med det samme at det var ”mit” job. I perioden hvor jeg arbejdede som lærer, havde jeg taget en kirkesangeruddannelse i Løgumkloster, vikarieret som kirkesanger, og var medlem af menighedsrådet, så det var som om folkekirken havde sneget sig ind på mig, uden at jeg havde opdaget det. Det var derfor en skiftedag helt på højde med baronesse von Rydgters skifte fra Damernes Magasin til Tøjhuset, da jeg sagde ja tak til stillingen som sekretariatsleder i Dansk Kirkemusiker Forening, og pludselig så bækkene fra de sidste 20 år løbe sammen til én buldrende strøm.

Dagligdagen i sekretariatet er travl. Der er mange henvendelser fra medlemmer og samarbejdspartnere, dels på telefonen og dels på mail. Mange lønforhandlinger, men også spørgsmål der vedrører ramme- og rådighedstid, fridage, ferie, barsel osv. Nogen henvender sig for at få hjælp til at tackle en misstemning eller uoverensstemmelse der er opstået med f.eks. en kontaktperson eller formand, og det går heldigvis som regel godt med at få det hele talt igennem og landet et bedre sted. Når foreningens nye hjemmeside går i luften, bliver der plads til FAQ og informationer om diverse spørgsmål der vedrører ansættelsesforholdene for kirkemusikere.

Tak til alle der har budt mig velkommen, og alle der har været tålmodige med mig da alt var nyt. Jeg glæder mig hver dag over gode samtaler med spændende mennesker, og over at være en del af foreningen.

De bedste hilsner til alle.

Rie Lykke Aagaard

Tak til alle

I dette nye årtusind har foreningen gennemgået en stor forvandling fra en forening med et socialt og kollegialt sigte til en statslig faglig organisation. Vi skal faktisk tilbage i 1905 kort efter foreningens 20-års jubilæum for at se en større forandring af foreningens struktur og virke. Her brød foreningens konservatorieuddannede medlemmer sig ud af foreningen og oprettede DOKS, og foreningen tog kirkesangerne med i medlemsskaren. Begrebet landsbyorganist opstod. Foreningens vigtigste indhold var indtil 2000 at styrke de kollegiale relationer. Typisk fandt det sted i stiftskredsene med kollegatræf og landsforeningens årsmøde, hvor der i tre dage blev sat fokus på det musikfaglige, det kollegiale og det sociale. To verdenskrige senere i 2000 mente en del medlemmer, at det arbejdsfaglige skulle have en langt større plads i foreningens virke. Margit Anderson vælges som formand, og arbejdet med at forberede foreningen til at være en rigtig fagforening begyndte.

Det eksisterende landskontor (nu sekretariat) blev styrket med midler og mandskab, og arbejdet med at gøre foreningen en forhandlingsberettiget organisation tager til. Medlemskabet af CO10, der dengang hed CO2, påbegyndes.

I 2005 godkendes foreningen som forhandlingsberettiget organisation, da vi kunne godtgøre, at vi organiserede mere end 50 % af kirkemusikerne. Det var noget af en optælling. Personalestyrelsen (senere Moderniseringsstyrelsen, nu Medarbejder- og Kompetencestyrelsen) fik udtræk af fra FLØS (nu FLØS 2), der viste, at en del af vores medlemmer ikke var registrerede som kirkemusikere. Vores formand var fx registreret som kordegn. Men flere af fejlene blev rettet, og vi nåede over de magiske 50 %.

Vi ville derfor indgå en overenskomst med staten. Vi fandt det naturligt, at vi havde en overenskomst sammen med FPO (nu Organistforeningen) og DOKS; men de to foreninger var ikke interesserede i at 'have os med'. Så OK08 missede vi.

CO2 (nu CO10) fandt løsningen ved at vi skulle gå sammen med kordegne og sognemedhjælperne (nu Kirkekultur.nu). Det lykkedes, og vi har siden haft et godt samarbejde med de to foreninger. Vi har efter indledningen ført forhandlinger sammen med disse to foreninger i 2013, 2015, 2018 og 2021 og skal igen i 2024.

Overenskomsten eller rettere Organisationsaftalen trådte i kraft 1/1-2010. Alle kirkemusikere ansat med mindst 8 ugentlige timer skulle overføres pr. denne dato. Det lykkedes langt fra. Ud af de ca. 760 stillinger blev mindre end halvdelen overført korrekt indenfor det første år. Vi har i skrivende stund stadig nogle kirkemusikere i stillinger over 8 timer ugentligt, der selv 12 år efter Organisationsaftalens ikrafttræden endnu ikke arbejder efter overenskomsten.

Mange menighedsråd finder regelsættet om rammetid og rådighedstid besværligt. Foreningen har flere gange i de sidste 10 år drøftet problemstillingen med Kirkeministeriet, men uden resultat. En del menighedsråd, ansporet af Landsforeningen af Menighedsråd (LAM) og personalekonsulenter, forsøger at sætte kirkemusikere ned i timetal til under 8 timer ugentligt, for dermed at undgå arbejdstidsreglerne i Organisationsaftalen. En stilling på 8 timer har en maksimal rådighedstid på 6 timer og 29 minutter. En stilling på 7 timer har i praksis rådighedstid 24/6, hvis der er en ugentlig fridag. De steder hvor denne overenskomstfjendtlige manøvre er lykket, får menighedsrådet altså størst mulig rådighedstid for mindre en løn uden pensionsbidrag.

Vi har fået en overenskomst og er under dens beskyttende vinger – i teorien. Der er stadig indenfor dette regelsæt store problemer. Men der er også noget vi ikke har nået (endnu).

Som nævnt ovenfor spekuleres der kraftigt i, at stillinger holdes lige under 8 timer ugentligt. Det er ikke ordentlig arbejdsgiveradfærd og strider mod EU direktiver. Foreningen har siden 2010 appelleret til Kirkeministeriet at få implementeret deltid-direktivet, men modsat langt de fleste offentlige ansættelsesmyndigheder er det endnu ikke sket. Der prøves godt nok at lave nogle krumspring, men den helt enkle og ordentlige løsning - at fjerne 8-timersgrænsen i Organisationsaftale, er åbenbart ikke kompliceret nok. Som vores naboer syd for grænsen selvironisk siger: "Warum einfach, wenn es auch kompliziert geht?"

Foreningen har i stigende grad haft særligt fokus på det psykiske arbejdsmiljø. Det står slemt til. Arbejdsgiversiden deler sig i to, når det gælder løsninger. Nogle sidder med korslagte arme, resten sidder på hænderne. LAM's kommentar til den udbredte mobning i folkekirken for et par år siden var, at vi ikke må glemme, at der er to parter i sådan en sag. Med den holdning når vi ikke langt med at forbedre forholdene. Vi må ikke håbe, at en sådan tilgang finder fremme i mord- og pædofilisager. Hvem har mødt en mobbet ansat i folkekirken, der har ønsket at være 'part' i sagen?

På trykkerier rundt om i landet ses ofte en lille plakat med teksten:

TEORI er, når man ved alt – men intet fungerer.

PRAKSIS er, når alt fungerer – men ingen ved hvorfor.

Hos os er TEORI og Praksis nu forenet: Intet fungerer – og ingen ved hvorfor.

Den lille plakat kunne sigende hænge i folkekirkenes mødelokaler. Kirkeministeriet og stifter kan teorien, de ansatte kan praksis og menighedsrådene forener teori og praksis.

Jan Thor Callesen

En æra er slut og en ny begynder

Den 25. april 2022 blev der afholdt stiftende generalforsamling til den nye landsdækkende bestyrelse for Dansk Kirkemusiker Forening, med efterfølgende konstituerende bestyrelsesmøde. En bestyrelse der kommer fra næsten alle hjørner af landet. Den 15. maj blev næste bestyrelsesmøde holdt online på Teams.

Den 15. august blev det første ordinære bestyrelsesmøde afholdt på "Skærven" i Nyborg. Et helt fantastisk sted, med efterfølgende afskedsreception for vores mangeårige sekretariatsleder Jan Thor Callesen, der ønskede at hellige sig sit otium efter knap 20 år i stillingen. Vi havde et rigtig godt bestyrelsesmøde, med mange punkter på dagsordenen. Vi kan kun glæde os over, at have fået så konstruktivt arbejdende bestyrelse for vores forening.

Herefter var der velkomst til vores nyansatte sekretariatsleder Rie Lykke Aagaard. Rie blev ansat pr.1.august, og er heldigvis glad for jobbet, og har mange ambitioner for sit arbejde fremover.

Der var et helt fantastisk vejr den dag, med solskin fra en skyfri himmel og en skøn udsigt over Storebælt, med "Broen" i baggrunden. Kl. 14:30 var der inviteret til receptionen, hvor der var tilmeldt ca. 35, bl.a repræsentanter fra vores vore søster-foreninger og CO10., og flere medlemmer fra de gamle stiftskredsbestyrelser og hovedbestyrelsesmedlemmer.

David Danholt holdt en fantastisk tale for både den gamle og nye sekretariatsleder. Afskedstalen til Jan var med henvisning fra Prædikernes bog: Alting har sin tid... En fornem tale, rigtig sigende, og det var jo hvad det drejede sig om, men også rigtig morsom.

Velkomsttalen til Rie var med henvisning fra Kærlighedens højsang. Lige så flot og rammende og morsom.

Herefter sang David Danholt og Maria Lantz "Den barmhjertige Samaritaner." Et værk som Jan Thor Callesen skrev musik til og Knud Richardt Pedersen tekst til, i anledning af Dansk Kirkemusiker Forenings 125 års jubilæum i 2010. Det var så smukt sunget og akkompagneret på klaver af organist ved Rudkøbing kirke Tine Pugesgaard.

Det var helt igennem en dejlig dag på et dejligt sted, som jeg er vis på alle nød. Vi fik taget afsked med en mangeårig dygtig sekretariatsleder, og en varm velkomst til vores nye sekretariatsleder, og håber det vil blive et lige så langt ansættelsesforløb.

Jeg ønsker alle en rigtig Glædelig Jul og et lykkebringende Nytår.

*Birthe Christiansen
Næstformand*

Ved Jan Thor Callesens afsked som sekretariatsleder

På vegne af hele den tidligere bestyrelse i Ribe/Haderslev kreds vil jeg gerne sige Jan Thor Callesen mange tak for hans store indsats som sekretariatsleder gennem næsten 20 år.

Jan har hjulpet rigtig mange af os og vores øvrige medlemmer med løn- og arbejdsforhold. Han har været vedholdende og hjælpsom udover, hvad man kunne forvente af ham. Til trods for et kæmpemæssigt arbejdspress har han altid givet sig god tid. Og kunne sagen ikke klares med e-mails eller telefonsamtaler, kørte han til de fjernteste afkroge af landet for at tale med de berørte parter. Hans tålmodighed blev ofte sat på prøve, men blev det for broget, tog han sig en pause med sin elskede pibe. For heldigvis var der en grænse for hans tålmodighed. Med sin afvæbnende humor har han løst mange problemer.

I kredsene har vi ofte talt om Jans store indsats.

Som et af medlemmerne sagde : "Jan har været foreningen en god mand".

Mange tak for det.

Kirsten Beck

Formandens tale til de to sekretariatsledere

I dag er skiftedag i Dansk Kirkemusiker Forening. Jan Thor Callesen har rettelig valgt at gå på pension efter næsten tyve år som foreningens sekretariatsleder. Det vil denne formand kvittere for med en lettere omskrivning af uddrag fra en af Det Gamle Testaments mest brugte og vise tekster, nemlig Prædikerens Bog:

Alting har en tid,
for alt, hvad der sker i Dansk Kirkemusiker Forening, er der et tidspunkt.
En tid til at tænde mobilen, en tid til at slukke den.
En tid til at lytte, en tid til ikke at lytte.
En tid til at slå et slag for ret og rimelighed, en tid til at oplyse.
En tid til at rive ned, en tid til at bygge op.
En tid til at græde, en tid til at le.
En tid til at indgive en klage, en tid til at danse med menighedsformænd,
stiftskonsulenter og sågar Christa Hector Knudsen
En tid til at sprede håb, en tid til at samle overenskomstbrud.
En tid til at omfavne, en tid til ikke at omfavne LAM.
En tid til at søge konsensus, en tid til at miste besindelsen.
En tid til at gemme hen, en tid til at kaste bort kuldsejlede periodeprojekter.
En tid til at rive itu, en tid til at sy sammen relationer til vore faglige
søsterforeninger.
En tid til at tie, en tid til at tale, når medlemmerne ringer med store og små
bekymringer og klager.
En tid til at elske, en tid til at hade de mange timer på landevejen til og fra
møder, som indimellem har været nyttesløse.
En tid til krig, en tid til fred med tingenes tilstand i Den Danske Folkekirke.

Kære Jan.

Ikke mange kan hævde at være så vidende om løn- og ansættelsesforhold for kirke-
musikere i Folkekirken. Ikke mange kan med et klarsyn som dit hævde at have ret
i en faglig tvist. Ikke mange har lagt øre til alt fra banaliteter og petitesser til vold-
somme og omkalfatrende tragedier, som foreningens medlemmer er kommet med
igennem de snart tyve år, du har bestreden posten. Det vil jeg på foreningens vegne
gerne takke dig (og din overbærende hustru) for. Mange kompetencer forventes der
af en sekretariatsleder, heriblandt at svare på dumme spørgsmål fra en formand,
der under corona fik en forholdsvis heftig og brat indflyvning. Men meget har vi
klaret med en vittig bemærkning og en god latter. Jeg tror ikke, man kan påtage sig

sådant et hverv som dit i en kirkelig faglig organisation uden at have en udpræget sans for humor. And on that note: jeg glæder mig til at læse dine erindringer...

Men nu er tiden kommet til et velfortjent otium. Det trænger både du og din hustru til. Jeg siger ikke noget forkert når jeg antyder, at dit arbejde som sekretariatsleder ikke er blevet nemmere med årene. Du skal derfor med sindsro nu kunne lægge overvejelser og bekymringer vedr. bl.a. manglende implementering af deltidsdirektiv, inkompetente menighedsråd, kværunderende medlemmer etc. bag dig. Altså lige til at Rie eller jeg ringer og har brug for din sparring, erfaringer og kompetence. Jeg ønsker dig alt godt og takker for den tid, jeg fik lov til at arbejde sammen med dig.

Skiftedag betyder derfor også ny pilot ved styrepinden. Og du, kære Rie, skal heller ikke slippe for en omskrivning fra Biblen, et andet kendt skriftsted fra Paulus' brev til Korintherne, også kendt som Kærlighedens Højsang:

Om jeg så taler med menneskers og engles tunger, men ikke har respekt for vores nye sekretariatsleder, er jeg et rungende malm og en klingende bjælde. Og om jeg så har profetisk gave og kender alle hemmeligheder og ejer al kundskab og har al tro, så jeg kan flytte bjerge, men ikke har tiltro til vores nye sekretariatsleder, er jeg intet.

Og om jeg så uddeler alt, hvad jeg ejer, og giver mit legeme hen til at brændes, men ikke har evne for samarbejde med vores nye sekretariatsleder, gavner det mig intet.

Rie er tålmodig og mild, Rie misunder ikke, Rie praler ikke, bilder sig ikke noget ind.

Rie gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Rie finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden.

Rie tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt. Velviljen hører næsten aldrig op. Profetiske gaver, de skal forgå; tungetale, den skal forstumme; og kundskab, den skal forgå. For Rie erkender stykkevis, og Rie profeterer stykkevis, men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevis forgå.

Endnu ser Rie i et spejl, i en gåde, men da skal Rie se ansigt til ansigt. Nu erkender du stykkevis, men da skal du forhåbentligt kende Folkekirken fuldt ud, ligesom du selv er kendt fuldt ud.

Så bliver da tro, håb, indsigt i Folkekirken, disse tre. Men størst af dem er indsigten.

Det er ingen hemmelighed, at vi til stillingen som sekretariatsleder havde over 200 ansøgere. Og heller ingen hemmelighed, at vi meget hurtigt ikke var i tvivl om, at du med din uddannelsesmæssige baggrund, dine erhvervmæssige erfaringer og utroligt vindende væsen var den rette kandidat. Og hvilket held, at du har sagt ja tak til udfordringen. Og lad mig med det samme sige, at flytningen af sekretariatet kun 10 km i fugleflugtslinje fra Rudkøbing til Strynø som en afgørende faktor for valget absolut intet har på sig...

Jeg glæder mig overordentligt meget til samarbejdet. Ligesom jeg kommer du til at opleve en stejl indlæringskurve. Gudskelov er der en livline et opkald eller en sejltur væk. Hjerteligt velkommen til vores lille organisation og må vi få glæde af dig og dine kompetencer i mange år frem.

Fra interessefællesskab til faglig organisation

Dansk Kirkemusiker Forening har det forgangne år gennemgået en større forandring. Da foreningen i 1885 blev oprettet, var den tænkt som et musik fagligt fællesskab med sigte både på at varetage honorarlønnede organisters og kirkesangeres løn- og ansættelsesforhold og højne dansk kirkemusikkultur. Derfor har det i over hundrede år givet mening med en strukturel opbygning, hvor foreningen har bestået af oprindeligt syv, senere fem kredse med egne bestyrelser og repræsentation i foreningens hovedbestyrelse.

Da jeg blev valgt som foreningens formand i 2020, gik det dog op for mig at ovenstående struktur ikke længere var holdbar. Dels fordi de enkelte kredsbestyrelser havde svært ved at rekruttere medlemmer, dels fordi fællesskabet omkring højnelse af kirkemusikkulturen stille og roligt var gledet i baggrunden. Når de enkelte kredse afholdt deres kurser, var der for få deltagere. Der kan være mange grunde til den udvikling. En vigtig årsag er det intensiverede fokus på løn- og ansættelsesforhold for foreningens medlemmer. Foreningen blev som bekendt forhandlingsberettiget i 2010.

Derfor anså jeg det som en nødvendighed at styrke foreningens position ved at få udnævnt én repræsentativt landsdækkende bestyrelse. I den forbindelse har foreningens lovudvalg ydet en stor indsats for at få udfærdiget et nyt sæt vedtægter, hvilket jeg hermed kvitterer for. Disse blev godkendt ved forårets generalforsamling. Vi lever i en tid, hvor organisationsgraden blandt lønmodtagere er dalende. Ydermere har vi den udfordring med den manglende implementering af EU's deltidsdirektiv, som afskærer os muligheden for at kunne organisere lønmodtagere, som er ansat på under otte timer, endskønt vi er forpligtet til at forholde til dem i forbindelse med nyansættelser. Blandt andet derfor bør og skal vores forening og sekretariat fremstå så stærkt og handlekraftigt som muligt over for arbejdsgiver og faglige samarbejdspartnere. Vejen til beslutninger i foreningens regi er blevet nemmere og hurtigere. Dette bør komme alle foreningens medlemmer til gode.

Al forandring er svær og kan medføre undren hos dem, som bliver berørt heraf. I den forbindelse vil jeg gerne takke de bestyrelsesmedlemmer, som har ydet en stor indsats i deres virke ude i kredsene og sige tak for den tillid, I har vist foreningen for at kunne gennemføre denne omstrukturering.

Målsætning 2022 for Dansk Kirkemusiker Forening

Den 31.10. afholdt bestyrelsen heldagsmøde med det sigte at få udarbejdet en målsætning for foreningen fremadrettet.

Følgende hovedpunkter blev drøftet:

1. Kommunikation og PR, herunder ny hjemmeside: Bestyrelsen ønsker at få udarbejdet ny hjemmeside. Foreningens medlemsskare er mangfoldig, og det skal afspejles i det nye design. Der er stærkt fokus på brugervenlighed og layout, som skal være tidssvarende. Al information på hjemmesiden skal være tilgængeligt for alle, medlemmer som ikke medlemmer. Derudover vil foreningen arbejde på større synlighed og tilstedeværelse på alle relevante sociale medier.
2. Foreningens tillidsmandsordning: Bestyrelsen ønsker at udbygge og styrke foreningens TR-korps. Efter nedlæggelse af kredsene og deres bestyrelser er der brug for at rekruttere flere tillidsrepræsentanter. Der stræbes efter at få valgt en repræsentant i alle stifter. Der vil blive udfærdiget retningslinjer for struktur, honorering, opgaver (herunder beføjelser) og løbende uddannelse af TR.
3. Processen frem mod OK24: Bestyrelsen ønsker at fokusere på medlemsinddragelse i forbindelse med de kommende overenskomstforhandlinger, så indsendte krav bliver repræsentative for de fordringer, foreningens medlemmer måtte have. Efter gennemlæsning og drøftelse af kravene fra OK21 står det klart, at kravet omhandlende udspecificering af rammetid i stillingsopslaget genfremsættes. Der vil i marts 2023 blive inviteret til at ytre sig. Fristen for indgivelse af krav er 31.8.2023.
4. Differentiering af kontingent: Bestyrelsen ønsker at udarbejde mere differentierede medlemssatser og derved give flere mulighed for at tegne medlemskab. Herunder bør nævnes studerende og kirkemusikere ansat i stillinger på under otte timer. Dette for at motivere potentielle medlemmer.

Bestyrelsen:

Kære medlemmer

Jeg hedder Anne Due Nørgård og er nyvalgt medlem af DK-F's bestyrelse. Jeg er 40 år og bor i Hvidovre med min mand, der er sanger og hørrelærepædagog, samt vores 3 børn.

Så længe jeg kan huske, har jeg haft et forhold til kirken og kirkemusikken. I mit barndomshjem blev der ofte sunget fra salmebogen og højskolesangbogen, og som 9 årig blev jeg optaget i Fredensborg Slotskirkes pigechor, hvor jeg hver søndag sang til højmesse og blev aflønnet med, for mig utroligt flotte, 35 kr. pr prøve/gudstjeneste samt 15 kr. hvis jeg kom en halv time tidligere og satte salmenumre op.

Ved siden af kirkesangen sang jeg også i DR's pigechor og den megen sang lagde kimen til, at jeg som 21-årig blev optaget på sangerlinjen på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium. Parallelt med min uddannelse havde jeg job som kirkesanger/kirkekorsanger i flere af kirkerne i Københavnsområdet, hvor jeg oplevede folkekirken og dens struktur på godt og ondt.

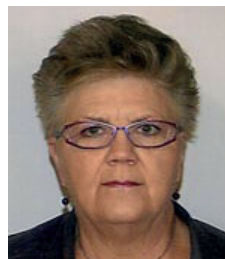
Jeg har altid været meget glad for at synge i kirken både til hverdag og højtider, men synes også det har været en stor udfordring at ansættelsesforholdene var så varierede, at man mange steder i praksis ingen sikkerhed havde for sin indtjening. Jeg har siden barnsben været politisk interesseret og aktiv; først som elevrådsformand i grundskolen og siden som medlem af flere besluttende organer på konservatoriet. Det var derfor oplagt, at jeg begyndte at arbejde for at taksterne for gudstjenester i Københavnsområdet skulle sættes op.

Min mand og jeg var på daværende tidspunkt begge ansat som sangere ved Sundby Kirke på Amager, og her lykkedes vi med at få indført både højere tjenestetakster inkl. årlig regulering og arbejdsgiver-indbetalt pension. Da vi begge desuden var sangervikarer i mange andre kirker, hvor forholdene stadig var meget dårlige, fik vores lønstigning i Sundby en del andre kirker til at følge trop. Desværre kom lønforhøjelsen i vores faste stillinger med den pris, at vi blev aflønnet pr tjeneste, og vores arbejdsgiver ville have total frihed til at aflyse arbejde for os, selvom vi var forpligtede til at stå til rådighed i højtiderne. Så da vi nærmede os en påske, hvor både langfredag og 2. påskedag var lavet om til alternative tjenester, hvor de ikke skulle bruge kirkekoret, sagde vi vores stillinger op. Jeg arbejdede derefter et års tid vikarsanger, men heldigvis fik jeg så mulighed for at søge en af de få overenskomstdækkede stillinger i Storkøbenhavn, nemlig i Greve sogn, hvor jeg nu har været ansat i 4 år.

Min mangeårige erfaring som sanger i den danske folkekirke har gjort mig overbevist om at der er et behov for nytænkning af kirkemusikernes roller og arbejdsvilkår. Jeg ser mange kolleger- både sangere og organister, der ansættes i stillinger, hvor arbejdsopgaverne, rådigheden og lønnen slet ikke hænger sammen. Dertil kommer, at kirken stadig mangler at implementere EU's deltidsdirektiv, hvorfor økonomisk pressede menighedsråd har mulighed for at spekulere i at ansætte kirkefunktionærer på lavere timetal, så de ryger udenfor overenskomsten. Alt i alt er det, efter min mening, vigtigt, at vi som fagforening står stærkt og formår at arbejde målrettet for at forbedre de nuværende ansættelsesforhold, men også med tiden få implementeret overenskomsten for alle kirkemusikere/sangere i Folkekirken.

Anne Due Nørgård

Jeg, Birthe Christiansen, er bestyrelsesmedlem og tillidsrepræsentant i Dansk Kirkemusiker Forening, og sidder i bestyrelsen for Vestervig Kirkemusikskole for Dansk Kirke-musik Forening siden 2013. Jeg er gift med Ole, har 2 voksne børn, og bor i Dronninglund.

Jeg har været medlem af foreningen, fra kort efter jeg blev kirkesanger og var i mange år medlem af bestyrelsen for Aalborg Stiftskreds inden jeg i 2013 blev formand og var det indtil 2021, hvor Stiftskredsene blev nedlagt.

Har været medlem af Hovedbestyrelsen siden 2014, i FU fra 2016 og næstformand fra 2019. Jeg har været kirkesanger ved Dronninglund Kirke fra 1998-2019, hvor jeg fik problemer med min stemme, men har stået som vikar, og er nu i et barselsvikariat i Voer-Agersted kirker indtil 1. april 2023.

Jeg har altid været glad for at arbejde for foreningen, der har hjulpet os til gode arbejdsforhold, takket være bl.a. vores tidligere sekretariatsleder Jan Thor Callesen, der har ydet en uvurderlig indsats, når vore medlemmer har haft problemer.

Jan har nu valgt at gå på pension, og vi har derfor ansat en ny sekretariatsleder, Rie Lykke Aagaard, som vi alle glæder os til at arbejde sammen med, og som har de samme gode intentioner for hjælp til vore medlemmer. Så kender du en kollega, der endnu ikke er medlem, giv vedkommende et praj, jo flere vi er jo stærkere står vi. Så vi vil glæde os til også at byde dig velkommen i Dansk kirkemusiker Forening.

Birthe Christiansen

Jeg er klassisk uddannet sanger fra Det kgl. Danske Musik-konservatorium med mere end 35 års kirkesangererfaring i bagagen. Er nu - udover at være kirkesanger i 3 landsog- ne lige nord for Randers på deltid - studievejleder på mere end fuld tid på Erhvervsakademi Dania i Østjylland. Dette dobbeltvirke giver mig et godt grundlag til at takle de mere overordnede udfordringer jeg mener Dansk Kirkemusiker Forening står overfor.

Kirkemusikere er blevet en meget mere broget skare end da jeg havde min debut som sanger, meget mere og meget andet end den forestilling mange (fejlagtigt) har om os. Derfor vil jeg gerne være med til at udbrede kendskabet til Dansk Kirkemu- siker Forening blandt alle de forskellige kirkemusikere i Danmark - og hvad vi faktisk kan tilbyde. I den sammenhæng har jeg også rigtig mange ideer til udvikling og for- nyelse af vores faglige organisation.

Ét af mine fokusområder er også, at nu må være mere end på høje tid at EU's del- tidsdirektiv også implementeres i Den danske folkekirke. Det nærmer sig det skan- daløse, at den som en del af det offentlige Danmark, og nok den allersidste del af det dansk arbejdsmarkedet, fortsat afviser at understøtte deltidsarbejde.

Nikolaj Zethner

René Lund Chetronoch, født 1972. Jeg er uddannet cand. scient i biologi med filosofi som sidefag, og er ansat som lektor på Svendborg Tekniske Gymnasium. Jeg er formand for Danmarks Naturfredningsforening, afd. Svendborg, og har derigennem oparbejdet en stor erfaring i bestyrelsesarbejde.

Jeg blev første gang ansat som kirkesanger i 1990, 17 år gammel, i kantoriet ved Sct. Nicolai kirke, Svendborg. Siden fik jeg en tilsvarende stilling ved Vor Frue Kirke, Odense, og har fra 2007, virket som kirkesanger ved kirkerne på det sydlige Langeland. Derudover har jeg siddet 6 år i menighedsrådet i mit bopælssogn. Min kone er uddannet præliminær organist og ansat som sådan. Jeg blev sidste år medlem af den nu nedlagte Kreds Fyn.

Jeg kender derfor folkekirken fra flere vinkler og vil særligt arbejde for et markant bedre arbejdsmiljø for kirkemusikere, herunder også for kirkemusikeres mulighed for at arbejde med i fornyelse af kirkens musik og salmevalg. Det er min klare opfattelse at ledelsesstrukturen i folkekirken forhindrer at de stadigt bedre uddannede og kompetente kirkemusikere får mulighed for at medvirke til at forme folkets kirke.

Jeg har igennem mit mere end 30-årige virke som kirkemusiker, desværre mange gange oplevet at man fra præsternes side fravælger muligheden for at inddrage kirkemusikeres og øvrige funktionærers kompetencer, ligesom man kan opleve menighedsråd, der enten ikke vil eller kan give tilstrækkelig med- og modspil til hverken præsterne eller funktionærerne. Dette har medvirket til at folkekirken nu står i en situation, hvor der mange steder hersker et dårligt arbejdsmiljø - ofte uden reel mulighed for at gribe virksomt ind. I disse sager står såvel menighed som medarbejdere ofte forslåede tilbage efter en konflikt som er opstået på dette grundlag. Gennem mit arbejde i bestyrelsen for Dansk Kirkemusiker Forening og samarbejdet med de øvrige organisationer på området, et samarbejde der står stærkere end nogensinde før, vil jeg gerne arbejde for at kirkemusikernes stemme og indflydelse styrkes.

Min motivation for at gå ind i bestyrelsen var netop en øget opmærksomhed på foreningens rolle som faglig forening med David Danholt som formand.

Det er naturligvis vigtigt at vi holder os opdaterede hvad kirkemusikken angår, så vi står så stærke og engagerede i vores fag, som vi har en unik tradition for, men vi har også en forpligtelse til at sikre ordentlige arbejdsforhold og indflydelse på alle kirkemusikeres arbejdsplads.

René Lund Chetronoch

Mit navn er Lara Bissierier og jeg kommer fra USA. Jeg har været i Danmark siden 2008.

Jeg er gift med en dejlig dansk mand og har tre teenagere hjemme i Nyborg hvor jeg bor. Jeg er konservatorieuddannet og professionel operasanger og jeg var ansat i det San Francisco operakor før jeg kom til Danmark.

I Danmark er jeg nu fastansat i Bogense og Nørre Sandager kirker og har været vikar og har givet koncerter i kirker i hele Danmark. Jeg ejer et dejligt sted i Nyborg som hedder Skærven, det er et festlokale og vi har også 3 ferielejligheder og et sommerhus til leje. Vi har møder og koncerter nogle gange om året på Skærven.

Lara Bissierier

I mange år underviste jeg i fagene engelsk og dansk på Ribe Katedralskole. Sideløbende hermed gik jeg i nogle år på organistlinjen på Kirkemusikhøjskolen på Løgumkloster Kirke-
musikhøjskole, hvor jeg tog eksamen.

Siden 1999 har jeg spillet i Hjortlund, Kalvslund og Obbekær Kirker i Ribe Provsti, først som vikar, senere som fastansat. På grund af omstrukturering af sognene blev min stilling i 2012 ændret til udelukkende at omfatte Kalvslund og Obbekær kirker.

Ret tidligt blev jeg som medlem af Dansk Kirkemusikerforening optaget i bestyrelsen for Ribe Stifts-kreds, som senere også kom til at omfatte Haderslev-kredsen.

I vores kreds har vi haft stor glæde af de kurser, vi arrangerede for organister og kirkesangere, ligesom vi inspirerede hinanden ved uformelle møder for organister og kirkesangere i een af vores kirker. Her spillede og sang vi for hinanden og udvekslede noder. Det er mit håb, at vi i vores landsdækkende forening udover at varetage medlemmernes ansættelses- og arbejdsvilkår m.m. også kan tilgodese medlemmernes ønsker om at afholde kurser.

Vi har brug for at mødes og spille, synge og snakke sammen!

Kirsten Beck

Hva? Hvor skal vi hen, du?

Efter syv år på posten som rektor for Vestervig Kirkemusikskole har jeg valgt at skifte spor og benytter her lejligheden til at kigge tilbage og frem.

Min motivation for i sin tid at takke ja til opgaven med at lede kirkemusikskolen, var ønsket om at medvirke til anerkendelsen af kirkemusikerfaget, og som følge deraf medvirke til dannelse og påvirkning af de studerende, herunder indgyde dem mod og faglig stolthed.

Og jeg må også sige, at mødet med de mange forskellige studerende har været særdeles givende. De fleste er drevet af ægte engagement, musikglæde og trang til at dele ud af denne til menigheder i folkekirken. Hver især har de ofte meget at byde ind med i forhold til de opgaver, som folkekirken løser inden for gudstjeneste og undervisning, undertiden også inden for mission og diakoni. Der er et kæmpe potentiale i kirkemusikerne, som jeg dårligt kan se komme nogen andre steder fra. Kunst og kultur, korsang og fællessang er der brug for set i lyset af både et faldende dåbstal og generelt et samfund, der kæmper med ensomhed og eksistentiel krise og er udfordret på sundhed og velfærd.

Men jeg har også observeret, hvad de studerende kæmper med i deres virke: mest af alt tid til at klare både arbejde og studier. Ikke uden grund mister nogle motivationen, når de står alene om en uddannelsesplan, og arbejdsmarkedet hverken understøtter, kræver eller honorerer uddannelse. Den vanskelige rekrutteringssituation til især organistfaget med mangel på hænder (og fødder!) puffer yderligere uheldigt til ovenstående tendens – man må tænke kreativt og gå langt ud i rækkerne for at finde en, der kan spille til husbehov. Det har jeg stor forståelse for – og respekt for dem, der løser opgaverne.

Jeg har ikke løsningen på ovenstående ud over, at kirkemusikskolerne allerede står klar til at løfte alle fra hver deres niveau, også husbehov-niveauet. Det synes også lige for at pege på strukturelle tiltag i form af samarbejde mellem flere sogne om større stillinger for de uddannede. Gud give, at disse stillinger så tilfalder de uddannede. Sidstnævnte kræver, at der til stadighed oplyses om betydningen af liturgisk og teoretisk indsigt samt grundlæggende orgelinstrumentale og vokale færdigheder. At der rejses en værdidebat, hvor formidlingen af vor salmeskat tages alvorligt

af alle dem, der har er tildelt ansvar i folkekirken. Jeg undlader at bruge ordet kulturarv, som lyder støvet, man rent faktisk er det immateriel kulturarv, der er tale om. I andre brancher får temaet kulturarv netop nu ganske høj prioritet.

Når det er sagt, kalder fremtiden også på nytænkning, således at kirkemusikalsk uddannelse fortsat bliver valgt til og kan konkurrere med andre uddannelser i sektorer, som også kommer til at mangle hænder.

Tillad mig at brainstorme lidt: Skal kirkemusikuddannelserne vinkles væsentligt anderledes? - evt. afkortes med mulighed for yderligere specialisering? Skal faggrænser nedbrydes, så kirkemusikerfunktionen tænkes bredere, også i retning af at løse opgaver i samfundet, altså en intensivering af samarbejdet mellem kirke og skole, kirke og kommune? For mig at se, er det kulturens, kirkens og kirkemusikerens store chance at spille ind på sundhedsområdet med aktiviteter og fællesskaber, der skaber velfærd. Deltagerne i baby-salmesang, gravidsamtaler, kirkeyoga og KOL-kor er at betragte som menigheder. Og endelig: Hvordan forholder vi os til frivillige som varetagere af visse kirkemusikerfunktioner?

Mine efterfølgere vil helt sikkert finde svarene på disse spørgsmål. Lykke til og tak for tilliden.

Kirkekonsulent Tine Fenger Thomsen, Tine Fenger Consult

Æresmedlem Eric Holm

Bestyrelsen for Dansk Kirkemusiker Forening har besluttet at udnævne Eric Holm til æresmedlem af foreningen for lang og tro tjeneste.

Eric har haft mange tillidsposter herunder formand for foreningen og formand for Kreds Øst. Derudover har Eric i mange år været bestyrelsesmedlem og medlem af diverse udvalg, hvor han med sit store vid og sin omfattende indsigt har sat mange vigtige aftryk.

På bestyrelsens vegne vil jeg derfor takke Eric for hans store indsats.

David Danholt

Lån & Spar er ejet af bl.a. Dansk Kirkemusiker Forening. Det betyder jo ikke, at du absolut skal vælge os. Bare at det er en god ide lige at tjekke de fordele, du får som medejer.

PÅ LØNKONTOEN
4%
FRA 7. NOV. 2022

Hvad har Dansk Kirkemusiker Forening med dit valg af bank at gøre?

4% i rente* på din lønkonto

Ud over de økonomiske fordele er vi en bank som alle andre. Du kan bruge os til det hele – fra lønkonto til investering. Alt fra opsparing til realkredit og rådgivning om boligkøb.

Vores rødder er i faglige fællesskaber

At tage ansvar for hinanden ligger i vores DNA. Lån & Spar tager klima, bæredygtighed og etik alvorligt. Godt hjulpet på vej af en engageret bestyrelse, som også ønsker at give medlemmer af Dansk Kirkemusiker Forening særligt favorable vilkår.

Giver det mening?

Ring 3378 1906 – eller gå på lsb.dk/co10 og book et møde.

CO10

Centralorganisationen af 2010

Lån & Spar

*Sådan får du 4% i rente på din lønkonto

Du er medlem af Dansk Kirkemusiker Forening og har afsluttet din uddannelse. Du samler hele din privatøkonomi hos Lån & Spar (LSBprivat@Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services, som din økonomi kredittvurderes ud fra). De 4% i rente er på de første 50.000 kr. på lønkontoen. Fra 50.001-500.000 kr. er renten 0,5%. Derefter er renten 0,75% på resten. **Rentesatserne er variable og gælder pr. 7. november 2022.** Se alle vilkår på lsb.dk/medlemsvilkaar. Du behøver ikke flytte dine realkreditlån. Men evt. ændringer og nye realkreditlån skal gå gennem Lån & Spar og Totalkredit.

POST

PP

DANMARK

Dansk Kirkemusiker Forening
